

[Finansministeren.]

andring i Priserne, som har fundet Sted siden.

Men det var ikke alene paa dette Punkt, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde Betæneligheder; ogsaa paa andre Punkter, hvor der er foreslaaet Beparelser paa de militære Budgetter, mente det ærede Medlem, at der maatte foretages Forandringer. Som jeg sagde før: saa snart det ærede Medlem kommer til de militære Udgifter, hører Sparsommeligheden op.

Jeg har allerede i Forbindelse med min Omtale af Nedsættelsen haft Lejlighed til at nævne den ekstraordinære Formueskatte-nedsættelse af 1927, og jeg benytter Lejligheden til at notere, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa gik stærkt i Brechen for Fastholdelsen af denne Lov.

Denne Lov er tilsyneladende det ærede Medlems Kælebarn. Det er en af de Love, som blev til i hans sidste Ministertid, og de fleste andre Mennesker er vel nok enige om, at værre Monstrum af en Lov er der sjældent frembragt, den har vel omtrent alle de Fejl, en Lov kan være behæftet med, naar den forlader Rigsdagen, baade i teknisk og saglig Henseende. Men det er jo ofte saaledes, at Forældre hænger mest ved de Børn, der er faldet daarligst ud, og det er maaske den psykologiske Forklaring paa, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard synes at nære en ganske særlig Kærlighed til denne Formueskatte-lov. Det vil vi imidlertid komme til at tale om senere. Som jeg allerede har nævnt, vil Lovforslaget om Lovens Ophævelse blive fremsat paa ny her i Rigsdagen, og de Oplysninger, som jeg til det Tidspunkt vil fremlægge angaaende Lovens Virkninger, vil være af en saadan Art, at jeg gaar ud fra, at mange indenfor Venstre bliver klare over — hvad det ikke syntes de var naaet til at blive helt klare over sidste Aar —, at det er en Lov, man skulde se at blive af med i rette Tid.

Hvis jeg skulde sammenfatte den almindelige Tendens i det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale, maa jeg sige, den var i Virkeligheden bundreaktionær. Den var blid og elskværdig i Formen — det er der Grund til at takke ham for, det er i øvrigt hans Sædvane —, men hvis man gaar til Bunds i Talens Indhold, vil man se, at Tendensen var stærkt reaktionær.

Det ærede Medlem udtalte sig mod de sociale Udgifters Forhøjelse, det var der ingen Mulighed for, det var der ikke Raad til. Det ærede Medlem udtalte sig for højere Militærudgifter, det var der Raad til. Det ærede Medlem udtalte sig skarpt mod Op-

hævelsen af Formueskatte-loven, denne stærkt uretfærdige Skatte-lov. I det hele taget beklager jeg at maatte sige, at det ærede Medlems Tale var meget reaktionær, og hvis dette skal være den Indsats, som Venstrepartiet vil gøre i den kommende Rigsdagssamling, saa ser jeg ikke, at der paa det nuværende Tidspunkt er nogen Grund at bringe Venstre Tak derfor fra demokratisk Side.

Jeg skal derefter vende mig til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Christmas Møller). Den højttærede Statsminister har allerede gjort det ærede Medlem bekendt med, at der, naar Skatter og Afgifter skal nedsættes, maa skaffes Midler dertil. Det ærede Medlem udtalte saadan i Almindelighed skønne og gode Ord om, at Skatter og Afgifter burde nedsættes, men jeg savnede i det ærede Medlems Tale for det første Anvisning paa, hvilke Skatter og Afgifter det drejede sig om, og for det andet, paa hvilken Maade der skulde tilvejebringes Midler dertil.

Paa en Valgtribune, hvor det ærede Medlem jo optræder hyppigt og virkningsfuldt, kan man nemt klare sig blot med at sige, at Skatter og Afgifter bør nedsættes, men her i Rigsdagen er det lovlig lidt. Her kræves der for det første, at man tager Standpunkt til, hvilke Skatter man vil have nedsat — dette er maaske ikke saa vanskeligt for det ærede Medlem —, men for det andet kræves der, at man anviser Vejene til Skattenedsættelse.

Jeg haaber at faa værdifulde Bidrag fra det ærede Medlem i denne Henseende under den videre Debat, men jeg skal tillade mig at fremhæve, at det ærede Medlem, saa snart dette Ministerium fremsætter Forslag om Nedsættelse af Skatter og Afgifter, er meget betænkelig. I Fjor, da der blev fremsat Forslag om en Nedsættelse i Skatterne paa ca. 5 Mill. Kr. ved Afskaffelse af Restaurationsskatten og Indførelse af en Dækningsafgift paa ca. 10 Mill. Kr., vovede det ærede Medlem ikke en Gang at stemme for denne Skattenedsættelse. Det ærede Medlem vovede ganske vist heller ikke at gaa imod, i det hele taget var Modet ikke det særlig fremherskende hos det ærede Medlem eller hans Parti i denne Sag — men det lader vi nu være, hvad det være vil. Jeg slaar blot fast her, at det ærede Medlem ikke stemte for Nedsættelsen.

Jeg kan for Resten erindre om, at da der i 1924—25 blev foretaget en Nedsættelse af de indirekte Skatter paa 4—5 Mill. Kr., stemte det konservative Folkeparti heller